

MAGNÍFICAT

en la cloenda del 300 aniversari del
SANTUARI DE LA MARE DE DÉU DE PUIGGRACIÓS. 1711 – 2011,
 al Santuari de la Mare de Déu de Montserrat. 15 d'octubre de 2011.

On som.

Només fa un any érem aquí amb la il·lusió de fer un gran recorregut, el camí que va de la inauguració del santuari de Puiggraciós a la celebració del seu 300 aniversari en la nostra vida de cada dia.

Avui hem tornat a pujar a la muntanya de Montserrat per donar gràcies, més que no pas per la simple experiència d'un aniversari, per l'itinerari recorregut de la bondat de Déu, de la compartició amb els germans i de l'experiència de Maria en la nostra vida i en la vida del nostre Poble.

El que hem viscut.

No podem fer esment de totes les experiències viscudes. El que compta és que cadascun de nosaltres guardi en el seu cor aquelles vivències que no són anodines, ans al contrari, que són significatives i ens fan avançar en el nostre discret projecte de cada dia, segons l'amorós projecte de Déu. Com Maria, que contemplava la vida que Déu suscitava en ella i en el seu entorn, i guardava tot això en el seu cor.

Hem contemplat la immensitat de la creació, milionària en anys i meravellosa en el seu desplegament, a partir del Montmany i de la nostra terra, d'aquest món que Déu ha posat a les nostres mans per tal que fos escenari de compartició i de vida donada com la de Jesucrist.

Recordant els antics devots de la Mare de Déu, hem recorregut els vells camins dels feligresos de sant Pau de Montmany, dels pelegrins i pelegrines dels nostres pobles i de la nostra comarca. Quanta festa, quanta alegria, quantes rialles compartides! La joia de la vida intensament viscuda ens ha fet sentir i ens ha fet més germans.

Quin goig ha estat gaudir plegats de la riquesa de les nostres tradicions, les més populars i velles i les de nova creació, donant-nos les mans entre nosaltres i entrellaçant-les amb els qui, d'onsevulga que vénen, obren el cor a la compartició. Quanta fidelitat i quantes confluències. En quines deus més nobles ens hem abeurat!

Quant d'aprofundiment en les nostres arrels, en la història, en la literatura, en la música i el cant, en el saber captar la riquesa de cada instant, en el plasmar la nostra vida i posar-la a l'abast de la contemplació de nosaltres mateixos i dels altres. Ara som una mica més conscients de què vol dir ser persona i pertànyer a una comunitat. Som més Poble!

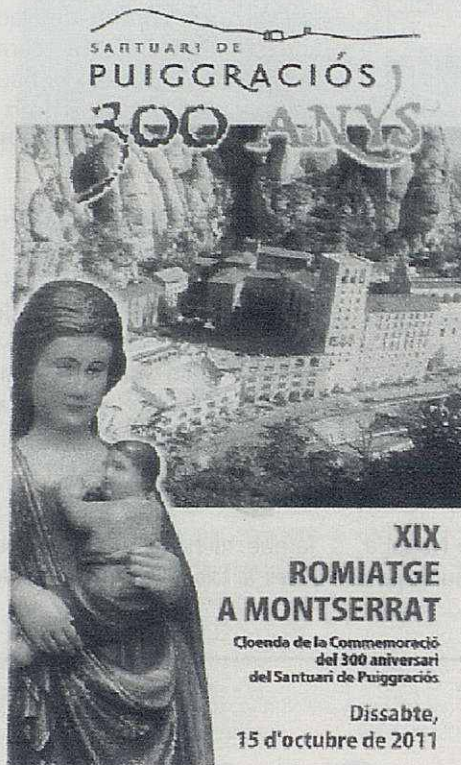
Celebrant l'Eucaristia de cada diumenge i la de les diades cristianes assenyalades, hem experimentat la comunió

dels sants amb els germans que ens han precedit en la fe, i amb tots aquells que (vivint les mateixes dificultats que avui vivim nosaltres) fan el mateix pelegrinatge cap a la muntanya que és Crist.

Fem una aturada contemplativa i agraïda davant d'alguns dels germans que s'han significat en l'estima de Santa Maria, venerada al Puiggraciós, que ens precedeixen en el nostre camí i que ens obren els cors a l'esperança: Mn. Joan Bellavista, el Joan Dantí, el Joan Cabot i el Marcel Galobart, l'Antònia Colomé, Mn. Jordi Mas, el Francesc Pujol, el Francesc Queralt, i tants i tants que portem al cor i que ja em perdoneu que no pugui anomenar. Lloança a Déu que després que ens els ha donat per companys de camí, ens els ha pres per sempre ser al seu costat.

La Paraula de Déu ha sobreabundat a les nostres assemblees, l'hem assaborida i hem intentat fer-ne vida de la nostra vida i, mentrestant ens hi anàvem escarrassant, ens hem unit en vetlles de pregària i altres moments, avançant una resposta compartida, sincera i cordial.

Jesucrist, el nin de Maria, el Jesús de la creu, ha esta el centre i el fonament del nostre any d'acció de gràcies. Només ell és la garantia del nostre èxit final i, mentre contemplem la precarietat de la pobra humanitat i del moment històric que vivim, no desesperem de l'èxit final. Tots els nostres fracassos personals i col·lectius s'estampeixen contra la roca ferma de l'amor de Crist i de les seves promeses de Salvació.

XIX ROMIATGE A MONTSERRAT

Cloenda de la Commemoració del 300 aniversari del Santuari de Puiggraciós

Dissabte,
 15 d'octubre de 2011

Agraïment pel que Déu ha fet amb profetes del nostre Poble.

Amb Maria, doncs, magnifiquem el Senyor amb tot el cor i amb tota l'ànima perquè ha mirat la petitesa d'aquest nostre poble. El qual, essent comptat, com és, entre els pobles que no gaudeixen de sobirania, ha estat sempre i segueix sent terra de pas i d'acolliment, terra de llumeners que il·luminen el nostre món:

Al segle primer, Tarragona va acollir l'apòstol Pau en la realització d'aquella voluntat, que ell mateix expressa al final de la carta als Romans, de visitar Hispània per a dur fins als límits de la terra l'anunci de la Bona Nova de Jesucrist, el Fill de Déu i de Maria.

Oliba, Abat de sant Pere de Ripoll, de Sant Miquel de Cuixà, de Sant Martí de Canigó i Bisbe de Vic va fundar el monestir benedictí de Montserrat l'any 1025. Al temps que establia la primera institució, anomenada "La Pau i la Treva de Déu", per a regular la guerra i protegir